

[Elmqvist.]

stemmelse, man her har indsat i lovforslaget, og at den kan volde vanskeligheder ved et ejerskifte, uden at der er nogen virkelig motivering for, at en sådan ret skal gælde. Men det er altså ligeledes noget, vi kan drøfte i udvalget.

Jeg kunne nævne andre bestemmelser, som jeg også kunne kritisere, men det skal jeg vente med.

Til de ændringer, der er foretaget i folketinget, har jeg intet at bemærke, udover at jeg synes, at ændringen i § 64 vedrørende disciplinnævnets sammensætning, som jo er en af de væsentligste, er særdeles tiltalende, idet denne ændring efter min mening gør nævnets sammensætning så alsidig, at kritik ikke med rette kan fremsættes mod nævnets upartiskhed. At man ikke med rette kan fremsætte en sådan kritik, tillægger jeg stor betydning.

Jeg vil gerne udtale min glæde over den ligeledes i folketinget indsatte ændring, hvorefter der bliver givet lejlighed til, at folkene kan holde gudstjeneste ombord. Reglen findes i den nuværende lov, men var taget ud af lovforslaget. Jeg hilser med megen glæde, at den er sat ind påny.

Angående den ændring i § 67, som er foretaget i folketinget, skal jeg kun bemærke, at jeg forstår ikke, hvorfor en sømand, der afmønstres, ikke skal kunne klage til konsulen over den bod, han er idømt. Den højtærede minister fremhævede, at det var en fordel, at han nu kunne gå til dansk ret og fik et helt år til det. Men det er jo ikke sikkert, han kommer hjem, inden det år er udløbet. Naturligvis kan han vel så klage ad skriftlig vej — eller hvordan det nu kan ske —, men jeg synes, det ville være til fordel for en sådan mand, at han, når han har noget at klage over angående den bod, han er idømt, kan gå op til konsulen og få sin klage skrevet ned, medens hans erindring om de begivenheder, der er foregået, og de handlinger, han har foretaget sig og er dømt for, endnu er frisk. Jeg mener, det er til skade for sømanden, at han skal klage til dansk ret og altså enten vente, til han kommer hjem, eller skrive hjem, hvad han måske ofte ikke er så ferm til, i stedet for at kunne gå til konsulen med det samme. Jeg kan ikke se fordelen ved den nye ordning, men det kan vi drøfte nærmere i udvalget.

Jeg vil gentage, at lovforslaget i det store og hele indeholder så mange udmærkede forbedringer af sømandsstandens forhold og så mange gode ændringer i den nu gældende sømandslov, at jeg på mit partis vegne med glæde kan anbefale det til velvillig behandling

i det høje ting, selvom der altså er enkelte forhold, vi gerne vil have drøftet nærmere.

Den samme stilling har mit parti også indtaget til lovforslaget om ændringer i søloven. Også i dette lovforslag er der et og andet, der kan være grund til at drøfte nærmere, men også dette mener jeg vi hellere må vente med, idet jeg går ud fra, at lovforslaget vil blive henvist til behandling i det samme udvalg, som skal arbejde med sømandslovforslaget.

Jeg skal med disse ord anbefale de to lovforslag til velvillig behandling og gennemførelse i landstinget.

Bouet: Det foreliggende lovforslag, som er blevet meget grundigt gennemgået dels i den højtærede ministers forelæggelsestale, dels gennem de to foregående ordføreres både detaljerede og historiske udredning af hele lovgivningen på dette område, er iøvrigt i det store og hele identisk med det udkast, som kom fra den kommission, der blev nedsat af handelsministeriet i 1949. Denne kommission havde en meget alsidig sammensætning, idet den bestod af repræsentanter for rederne og for de forskellige søfartsorganisationer, og da lovforslaget nu har været meget grundigt behandlet i det andet høje ting — jeg går ud fra, at når det har ligget derovre i 4 måneder, må man være gået meget grundigt og sagligt til værks —, har jeg ingen anledning til at komme med særlig mange bemærkninger. Jeg vil dog lige nævne, at en del af de i folketinget vedtagne ændringsforslag nærmest tjener til tydeliggørelse af lovforslaget, selvom der naturligvis også er mange udmærkede forbedringer, som af de ærede foregående talere nævnt.

Ved ændringsforslag til § 10 har man således pyntet på lovforslaget. I lovforslagets § 10 stod der:

„Ingen under 15 år og ingen kvinde under 18 år må anvendes til arbejde ombord.“

Det er i ændringsforslaget blevet til:

„Unge mænd under 15 år og unge kvinder under 18 år må ikke anvendes til arbejde ombord.“

Jeg synes ikke, at ministerens formulering kunne misforstås. Der er jo her tale om en sømandslov, og når der så specielt nævnes kvinder, kan jeg ikke tro, der skulle kunne opstå tvivlsspørgsmål om, hvad det drejer sig om — noget tredje køn kender jeg i hvert fald ikke. Ville man forenkle lovforslaget, kunne man have skrevet: „Mænd og kvinder under henholdsvis 15 og 18 år.“, så havde man måske også smigret de unge